

8 NJEN POGLED NA LJUDSKA DOSTIGNUĆA

Naraštaj za naraštajem se nada najboljem. Vodili smo ratove koji će zaustaviti sve ratove. Razvili smo vaspitne nauke koje će dati prosvetenu, ne nasilnu decu. Stvorili smo tehnologiju koja nas oslobađa teškog robovanja na poslu. A ipak, više nego ikada bliži smo onome što Novi zavet opisuje kao kraj vremena koje je obeleženo ratovima, glasinama o ratovima, zemljotresima, bolestima, gubitkom ljubavi i duhovnim zabludama (Mt. 24:5-31; 2. Tim. 3:1-5).

9 NJEN UTICAJ NA DRUŠTVO

Drvodjelja, učitelj iz Nazareta, promenio je svet. Kalendar i datirani spisi tihi su svedoci njegovog rođenja. Od tavanica, ogrlica i minduša, znak krsta je vidljivo svedočanstvo Njegove smrti. Zapadnjački pogled na svet, koji je osigurao osnove društvenog morala, naučnog istraživanja i poslovne etike koja je dala snagu industriji, ima svoju osnovu u hrišćanskim vrednostima. Agencije za socijalnu pomoć, bilo da se nalaze na istoku ili zapadu, ne sadrže vrednosti Hinduizma, Budizma ili svetovnog agnosticizma, već neposredne ili delimične vrednosti Biblije.

10 NJENA PONUDA ZA SPASENJE

Ostale religije imaju spasitelje koji su ostali u grobovima. Ni jedan drugi sistem ne nudi večni život kao dar onima koji se pouzdaju u Jedinog koji je pobedio smrt za njih. Ni jedan drugi sistem ne nudi sigurnost oprostjenja, večnog života i pripadnosti Božijoj porodici prizivajući i uzdajući se u nekoga na isti način kao što davljenik doziva i oslanja se na spasioca (Rim. 10:9-13). Spasenje koje Hristos nudi ne zavisi od onoga što smo mi učinili za njega, već od našeg prihvatanja onoga što je on učinio za nas.

Umesto moralnih i verskih napora ovo spasenje traži bespomoćno priznanje naših greha. Umesto ličnog usavršavanja vere ono zahteva priznanje neuspeha. Za razliku od ostalih mogućnosti vere, Hristos nam je tražio da ga sledimo – ne da bi zaslužili spasenje već kao izraz zahvalnosti, ljubavi i poverenja u onoga koji nas je spasio (Ef. 2:8-10).

NISTE JEDINI ako još uvek niste uvereni u razloge vere u Isusa Hrista. Ali imajte na umu Isusovu tvrdnju da ne moramo sami da rešavamo naše sumnje. Isus je rekao: „*Ako hoće ko volju njegovu da tvori, poznaće da li je ova nauka od Boga, ili ja sam od sebe govorim.*” (Jn. 7:17). Ukoliko zaista vidite razloge za veru u Hrista, imajte na umu šta Biblija kaže za Božiju porodicu: „*Jer ste blagodaću spaseni kroz veru, i to nije od vas; dar je Božiji ne od dela, da se ne bi ko hvalisao.*” (Ef. 2:8-9). Spasenje koje Hristos nudi nije nagrada za naše napore već poklon svima koji mu veruju.

Hrišćanska Evangeoska Crkva

Službe nedeljom u 18.00 sati
20., Leystrasse 69
+43 (0)699-128 16 026

*Copyright © 1993 RBC Ministries
Radio Bible Class*

1 VERODOSTOJNOST NJENOG OSNIVAČA

Hristos je rekao da je došao sa nebesa kako bi ispunio proročanstvo, da umre za naše grehe i da dovede svome Ocu sve one koji veruju u Njega. Razum nam govori da je bio ili lažljivac, ludak, legenda ili Gospod. Njegovi sledbenici iz prvog veka doneli su sopstvene zaključke. Videli su ga kako hoda po vodi, umiruje oluju, leči

hrome, kako je nahranio 5000 ljudi sa nekoliko komadića hleba i ribe, kako je živeo bezgrešnim životom, umro strašnom smrću, i zatim su ga ponovo videli živog. Za vreme njegove duhovne službe kada su neki od Isusovih sledbenika, čuvši njegovu nauku, ipak otišli, upitao je one koji su mu bili najbliži žele li i oni da odu. Petar je govorio u ime svih ostalih kada je rekao: „*Gospode, kome ćemo otići? Ti imaš reči večnoga života. I mi smo poverovali i poznali da si ti Hristos Sin Boga živoga.*” (Jn. 6: 68-69).

2 POUZDANOST BIBLIJE

Pisalo ju je 40 različitih pisaca u razdoblju od 1600 godina. Knjiga na kojoj se zasniva hrišćanska vera započinje svoju priču stvaranjem a završava sa početkom večnosti. Arheologija je poduprla nepovredivost njenih istorijskih i geografskih zapisa. Svitci sa Mrtvog mora potvrdili su tačnost kojom je bila prepisana i predata nama. S obzirom da nije nastala niti na Zapadu niti na Istoku, već u srednjem Istoku – u kolvci civilizacije, Biblija nastavlja da govori kako duhovnom snagom tako i uverljivom proročanskom tačnošću.

3 NJENO OBJAŠNENJE ŽIVOTA

Sve religije pokušavaju da odrede značenje našeg postojanja. One pokušavaju da objasne žudnju za ugledom, problem bola i neminovnost smrti. Sve religije pokušavaju da primene ideju kosmosa na život svakog pojedinca. Međutim, hrišćanska vera je ta koja pokazuje brižnu pažnju pojedinostima toliko očevitim među vrstama, i u ekologiji prirode. Hristos je taj koji govori o Ocu koji zapaža svakog vrapca koji padne, govori o Ocu koji zna koliko vlasi kose imamo na glavi (Mt. 10:29-31). Hristos je taj koji otkriva Boga koji pokazuje koliko mu je stalo do svega što je stvorio. Hristos je taj

koji se obukao u našu ljudsku prirodu kako bi mogao da oseća ono što mi osećamo, a zatim patio i umro umesto nas. Hristos je taj koji otkriva Boga, kome je stalo do njegovog stvorenja upravo onoliko koliko predivan dizajn i pojedinosti prirode to pokazuju (Ps. 19:1-6; Rim. 1:16-25).

4 NJENA POVEZANOST S PROŠLOŠĆU

Hrišćanska vera nudi povezanost s našim dalekim poreklom. Oni koji veruju Hristu, prihvataju istog Stvoritelja i Gospoda koga su Adam, Avram, Sara i Solomon slavili. Isus nije odbacio prošlost. On je bio Bog prošlosti (Jn. 1:1-14). Dok je živeo među nama pokazao nam je kako da živimo prema prvobitnom planu. Kada je umro ispunio je ceo Starozavetni sistem žrtvovanja. A kada je vaskrsao od mrtvih, spasenje koje je ponudio ispunilo je Božije obećanje dato Avramu — da će kroz njegovog potomka na svet biti donesen blagoslov. S Hristom, hrišćanska vera nije postala novost. Od Postanka do Otkrivenja to je jedna priča. To je njegova priča, ali isto tako i naša (Dela 2:22-39; 1. Kor. 15:1-8).

5 NJENA TEMELJNA TVRDNJA

Prvi hrišćani nisu bili proganjani zbog političkih i verskih nesuglasica. Njihovi glavni ciljevi nisu bili moralni ili društveni. Oni nisu bili teolozi sa dobrom preporukom ili društveni mislioci. Oni su bili svjedoci. Izlagali su se pogibiji kako bi rekli svetu da su vlastitim očima videli kako je nevin čovek umro a zatim tri dana kasnije opet bio sa njima (Dela 5:17-42). Njihov dokaz je bio stvaran. Isus je bio razapet u vreme vladavine rimskog upravitelja Pontija Pilata. Njegovo telo je bilo zakopano i zapečaćeno u pozajmljenoj

grobnici. Stražari su bili postavljeni da spreče pristup grobu. Ipak, tri dana kasnije, grob je bio prazan, a svjedoci su rizikovali svoje živote da bi objavili da je On živ.

6 NJENA SNAGA MENJA ŽIVOTE

Nije se velika promena dogodila samo u prvim sledbenicima, već i u njihovom najgorem neprijatelju. Pavle se preobratio od ubice hrišćana u jednog od njihovih glavnih zagovornika (Gal. 1:11-24). Ukazao je na promene koje se i u drugima događaju kada je pisao crkvi u Korintu: „*Ili ne znate da nepravednici neće naslediti Carstva Božijega? Ne varajte se, ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubočinci, ni rukobludnici, ni muželožnici, ni lopovi, ni lakomci, ni pijanice, ni opadači, ni otimači neće naslediti Carstvo Božije. I takvi bejaste neki, ali se opraste, i posvetiste, i opravdaste imenom Gospoda Isusa Hrista i Duhom Boga našega.*” (1. Kor. 6:9-11).

7 NJENO OCENJIVANJE LJUDSKE PRIRODE

Prema Bibliji, stvarni problemi društva su problemi srca. U doba informatike i tehnologije propast karaktera uništavao je institucije porodice, vlasti, nauke, industrije, religije, obrazovanja i umetnosti. U najrazvijenijim društvima koje svet poznaje, društveni ugled je narušen problemima rasnih predrasuda, zavisnosti, zlostavljanja, razvoda i polno prenosivih bolesti. Mnogi žele da veruju da su problemi duboko usađeni u neznanju, jelu i vlasti. Ali našim i svim ostalim naraštajima Isus je rekao: „*Jer iz srca izlaze zle pomisli, ubistva, preljube, blud, krađe, lažna svedočenja, hule. I ovo je što pogani čoveka.*” (Mt. 15:19-20).